

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1331

гр. София, 13.01.2025 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19**  
**състав**, в закрито заседание на 13.01.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Доброслав Руков**

като разгледа дело номер **12511** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и следващите от АПК, във връзка с чл.

1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Делото е образувано по искова молба от М. А. М., чрез адвокат Д. М., със съдебен адрес: гл. София, [улица], ет. 2 срещу Служба „Военно разузнаване“ към Министерство на отбраната.

Иска се ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца 45 088,11 лв. /четиридесет и пет хиляди осемдесет и осем лева и единадесет стотинки/, от които 40 000 лв. /четиридесет хиляди лева/ - частичен иск от цялата сума в размер на 100 000 лв. /сто хиляди лева/, 5 088.11 лв. законна лихва от 15.01.2024 г. (дата на отмяна на заповедта за уволнение) до 13.12.2024 г. (датата на подаване на ИМ), ведно със законната лихва от деня на подаване на ИМ до окончателното изплащане на сумата.

Твърди се, че М. А. М. е бил военнослужещ от 14.10.1996 г. Бил е в последно военно звание „старшина“ от 01.07.2012 г. е бил назначен със заповед № КИ-284/01.12.2020 г. на началника на в.ф. 22050 на длъжност „завеждащ складов обект „ГСМ, технически средства и имущества за ГСМ, инженерни технически средства и имущества“ във в.ф. 22050 към служба „Военно разузнаване“ [населено място], считано от 01.12.2020 г.

Със Заповед № 732/02.12.2022 г. на Директора на служба „Военно разузнаване“ - София, на старшина М. му е било наложено най-тежкото наказание „дисциплинарно уволнение“ на военнослужещ от Служба „Военно разузнаване“, като наказанието е сведено до негово знание на 08.12.2022 г. и изпълнено незабавно. Заповедта е обжалвана по реда на АПК, като първоначално е потвърдена с Решение № 15/01.03.2023 г. по адм. дело № С-1 по описа за 2023 г. на АССГ, а впоследствие е отменена като незаконосъобразна с Решение № 4/15.01.2024 г. по адм. дело № С-32/2023 г. на Върховния административен съд на Република България, Пето отделение.

Посочва се, че при връчването на незаконосъобразната заповед за уволнение на

08.12.2022 г. и нейното моментално изпълнение, М. е бил придружаван от две други лица навсякъде, докато е предавал длъжността си и е събирал личните си вещи в поделението като престъпник. Той е изпитал силно чувство на срам и неудобство пред колегите си, почувствал се е като престъпник. Авторитетът пред колегите му е бил сринат напълно и непоправимо. След тази дата колегите му се отдръпват от него, започват да го избягват, не желаят вече да контактуват с него.

Ищецът сочи, че назаконосъобразната заповед на ответника му е причинила огромни неимуществени вреди, като същите са в пряка и непосредствена причинно-следствена връзка с нея. Предизвикала е изключителна тревожност и притеснение у ищеца как и от къде би могъл да подсури необходимите средства за семейството си както за предстоящите празници, така и след това - за ежедневните нужди на семейството. Ищецът и съпругата му имали изтеглени кредити, които ежемесечно трябвало да обслужват. Неочакваното оставане без работа и без доход му е причинило изключителен стрес, създадо напрежение в семейството му и довело до влошаване на отношенията със съпругата му. Целият този стрес е довел до промяна у ищеца - същият се затворил в себе си, започнал да избягва срещите с приятели и близки, тъй като се чувствал унижен и обиден, било го срам, че е дисциплинарно уволнен макар неправомерно и започнал много да се притеснява каква работа би могъл да си намери с оглед на факта, че 26 години е бил военнослужещ и с оглед на възрастта му.

След като така внезапно останал без работа две седмици преди празниците и малко преди да може да се пенсионира, започнал да си търси нова работа, защото били финансово притеснен, но имайки предвид, че 26 години е бил военнослужещ, който е бил дисциплинарно уволнен и вземайки предвид възрастта му към момента на незаконното уволнение, срещнал големи трудности в намирането на такава. Поради вписаното в служебната му книжка дисциплинарно уволнение бил отхвърлян като кандидат по различни обяви за работа, особено като материално-отговорно лице. Чак през м. май 2023 г. (близо 6 месеца, откакто бил останал без работа) успял да намери работа като шофьор на ТИР - нискоквалифициран труд, който го принуждава да прекарва голяма част от времето далече от семейството си, тъй като му предлагат само международни курсове, но нямал избор и се съгласил.

Вследствие на неправомерното уволнение на старшина М. и до днес той изпитва срам и огорчение, безпокойство и има проблеми със съня. От спокоен, социален и общителен се превръща в несигурен, постоянно тревожен, дистанциран и затворен в себе си човек. Голяма част от неговите познати, близки, приятели и колеги все още не желаят да общуват с него, тъй като го мислят за недостоен и неморален човек. От човек, който се ползва е уважение и авторитет сред колегите си, ищецът се превръща в човек, който бива отбягван и подиграван. Освен продължителните болки и страдания и увреденото му психо-емоционално състояние в следствие на назаконосъобразното уволнение, следва да се подчертае и силното унижение, потъпкването на достойнството и честта на старшина М..

Всички претърпени от ищеца неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, уронване на авторитета, честта, достойнството и доброто му име, възпрепятстване на кариерното му развитие в системата на Българската армия, негативното отражение върху психо-емоционалното му състояние, страх, огромен стрес и напрежение в резултат на незаконното му уволнение, той оценява на 100 000 лева, като настоящият иск е заведен като частичен за сумата от 40 000 лева.

От съда се иска Служба „Военно разузнаване“ да заплати на М. А. М. сумата от 46

114,05 лв. /четиридесет и шест хиляди сто и четиринадесет лева и пет стотинки/, от които 40 000 лв. /четиридесет хиляди лева/ - частичен иск от цялата сума в размер на 100 000 лв. /сто хиляди лева/ за причинените му неимуществени вреди, предизвикани от отменената като незаконосъобразна Заповед № 732/02.12.2022 г. на Директора на Служба „Военно разузнаване“, 6 114,05 лв. законна лихва от 15.01.2024 г. (дата на отмяна на заповедта за уволнение) до датата на подаване на исковата молба, ведно със законната лихва от деня на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

Исковата молба отговаря на изискванията на чл. 127 от ГПК, поради което редовна. Предявеният иск е с правно основание чл. 203 от АПК – искане за обезщетение за твърдени имуществени вреди, възникнали от обявен за нищожен административен акт на ответника.

На основание чл. 203, ал. 1 от АПК, искът е допустим.

Съдът намира, че са спазени и разпоредбите на чл. 108 от ГПК, чл. 205 и чл. 133, ал. 2 от АПК, поради което така предявения иск му е подсъден и е срещу надлежен ответник, като предявен пред съда по мястото на увреждането или по настоящия адрес на увредения.

Поради редовност на исковата молба и допустимост на така предявения иск, на основание чл. 131, ал. 1 и ал. 2 от ГПК съдът следва да разпорежи изпращане на препис от исковата молба заедно с приложенията на ответника, да укаже правото им на писмен отговор в едномесечен срок, задължителното съдържание на отговора и последиците от неподаване на отговор.

Водим от горното и на основание чл. 229, ал. 1, т. 6 от ГПК, Административен съд София–град, I отделение, 19-ти състав,

### О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕПИСИ от исковата молба и от уточнителната молба, ведно с приложенията да се изпратят на Служба „Военно разузнаване“ към Министерство на отбраната и на СГП. УКАЗВА на ответника, че има право на писмен отговор на исковата молба, в едномесечен срок от датата на получаване на същата, който писмен отговор трябва да съдържа:

1. посочване на съда и номера на делото;
2. името и адреса на ответника, както и на неговия законен представител или пълномощник, ако има такива;
3. становище по допустимостта и основателността на иска;
4. становище по обстоятелствата, на които се основава искът;
5. възраженията срещу иска и обстоятелствата, на които те се основават, като задължително се посочат доказателствата и конкретните обстоятелства, които ще доказва с тях;
6. подпис на лицето, което подава отговора.

УКАЗВА на ответника, че към отговора на исковата молба следва да се представи:

1. пълномощно, когато отговорът се подава от пълномощник;
2. всички писмени доказателства, с които разполага;
3. преписи от отговора и приложенията към него за ищеца и СГП.

УКАЗВА на ответника, че ако в едномесечния срок за отговор на исковата молба, не подаде писмен отговор на същата в указания срок, не вземат становище, не направят възражения, не оспорят истинността на представените документи, не посочат доказателства, не представят писмени такива или не упражнят правата си по чл. 211, ал. 1 от ГПК – да предявят насрещен иск, по чл. 212 от ГПК – не предявят

инцидентен иск, по чл. 219 от ГПК - не привлекат трето лице, за да помага, губят възможността да направи това по-късно, освен ако пропускът се дължи на особени непредвидени обстоятелства.

По направените доказателствени искания, съдът ще се произнесе след представяне на отговора от ответника.

Преписи от същото да се изпратят на Ищеца, на Служба „Военно разузнаване“ към Министерство на отбраната, с адрес: [населено място], [улица] СГП.

Делото да се докладва незабавно след изтичане на срока за отговор на ответника.

Определението не подлежи на обжалване.